

Hotărârea nr. 1092 din 16/08/2006

privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici în muncă

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 762 din 07/09/2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. - (1) Prezenta hotărâre are ca obiect protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pentru securitatea și sănătatea lor, rezultate sau care pot să rezulte din expunerea la agenți biologici în cursul activității, precum și prevenirea acestor riscuri.

(2) Prevederile prezentei hotărâri reprezintă cerințe minime în acest domeniu.

Art. 2. - Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 se aplică în totalitate întregului domeniu prevăzut la art. 1 alin. (1), fiind completată cu dispozițiile prezentei hotărâri.

Art. 3. - Prezenta hotărâre se aplică fără a aduce atingere prevederilor actelor normative subsecvente domeniului reglementat de Ordonanța Guvernului nr. 49/2000 privind regimul de obținere, testare, utilizare și comercializare a organismelor modificate genetic prin tehnicile biotehnologiei moderne, precum și a produselor rezultate din acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 214/2002, armonizate cu Directiva Consiliului 90/219/CEE din 23 aprilie 1990 privind utilizarea limitată a microorganismelor modificate genetic, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 117 din 8 mai 1990.

CAPITOLUL II Definiții și clasificare

Art. 4. - În sensul prezentei hotărâri, următorii termeni se definesc după cum urmează:

- a) agenți biologici - microorganisme, inclusiv microorganismele modificate genetic, culturile celulare și endoparaziții umani, care sunt susceptibile să provoace infecție, alergii sau intoxicație;
- b) cultură celulară - creșterea in vitro a celulelor izolate din organisme multicelulare;
- c) microorganism - o entitate microbiologică, celulară sau nu, capabilă să se reproducă sau să transfere material genetic.

Art. 5. - Agenții biologici sunt clasificați în 4 grupe de risc, în funcție de importanța riscului de infecție pe care îl prezintă, astfel cum se prevede în anexa nr. 3:

- a) grupa 1 - agenți biologici care nu sunt susceptibili să provoace o boală la om;
- b) grupa 2 - agenți biologici care pot provoca o boală omului și constituie un pericol pentru lucrători; propagarea lor în colectivitate este improbabilă; există, în general, o profilaxie sau un tratament eficace;
- c) grupa 3 - agenți biologici care pot provoca îmbolnăviri grave la om și constituie un pericol serios pentru lucrători; ei pot prezenta un risc de propagare în colectivitate, dar există în general o profilaxie sau un tratament eficace;
- d) grupa 4 - agenți biologici care pot provoca boli grave omului și constituie un pericol serios pentru lucrători; ei pot să prezinte un risc ridicat de propagare în colectivitate și nu există în general o profilaxie sau un tratament eficace.

Art. 6. - Dacă agentul biologic care trebuie evaluat conform prevederilor prezentei hotărâri nu poate fi clasificat clar în una dintre grupele definite la art. 5, el trebuie clasificat în grupa cu riscul cel mai ridicat dintre grupele posibile.

CAPITOLUL III

Domeniul de aplicare. Identificarea și evaluarea riscurilor

SECȚIUNEA 1

Domeniul de aplicare

Art. 7. - Prevederile prezentei hotărâri se aplică pentru toate activitățile în care lucrătorii, datorită activității profesionale, sunt expuși sau riscă să fie expuși la agenți biologici.

Art. 8. - (1) Pentru orice activitate susceptibilă să prezinte un risc de expunere la agenți biologici, angajatorul trebuie să determine natura, nivelul și durata de expunere, pentru a se putea evalua orice risc pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor și pentru a se putea stabili măsurile ce trebuie luate.

(2) Pentru toate activitățile susceptibile de a prezenta un risc de expunere la agenți biologici aparținând mai multor grupe, riscurile sunt evaluate pe baza pericolelor reprezentate de către toți agenții biologici periculoși prezenți.

(3) Angajatorul trebuie să reînnoiască periodic evaluarea riscurilor și, în orice caz, la orice modificare a condițiilor de lucru care pot să determine expunerea lucrătorilor la agenți biologici, precum și atunci când crește numărul bolilor profesionale pe care le-a înregistrat.

(4) Angajatorul trebuie să furnizeze autorității de sănătate publică sau Inspecției Muncii, la cererea acestora, elementele care au stat la baza evaluării riscurilor profesionale.

SECȚIUNEA a 2-a

Identificarea și evaluarea riscurilor

Art. 9. - Evaluarea riscurilor profesionale prevăzută la art. 7 se efectuează pe baza tuturor informațiilor existente și, mai ales, pe baza:

- a) clasificării agenților biologici, prevăzută la art. 5 și 6, care constituie sau pot constitui un pericol pentru sănătate;
- b) recomandărilor emise de inspectorii de muncă și/sau de inspectorii autorităților de sănătate publică, ce indică necesitatea ca agentul biologic să fie controlat în scopul de a proteja sănătatea lucrătorilor care sunt sau pot fi expuși acestui agent biologic, în cursul activității lor;
- c) informațiilor asupra bolilor ce pot fi contractate datorită unei activități profesionale a lucrătorilor;
- d) efectelor alergice și toxicogene ce pot să rezulte ca urmare a activității lucrătorilor;
- e) faptului că un lucrător suferă de o boală legată direct de munca sa.

Art. 10. - (1) Dacă rezultatele evaluării riscurilor profesionale, prevăzută la art. 8 și 9, pentru activitățile care implică o expunere la agenți biologici arată că expunerea și/sau potențiala expunere se raportează la un agent biologic din grupa 1 fără risc identificabil pentru sănătatea lucrătorilor, atunci prevederile art. 11-34 nu se aplică, iar angajatorul trebuie să respecte doar prevederile generale de securitate, sănătate și de igienă la locul de muncă.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) trebuie aplicat pct. 1 din anexa nr. 6.

(3) Dacă rezultatele evaluării riscurilor arată că activitatea nu implică o intenție deliberată de a lucra cu un agent biologic sau de a-l utiliza, dar poate să conducă la expunerea lucrătorilor la un agent biologic în cursul unor activități a căror listă figurează în anexa nr. 1, atunci se aplică prevederile art. 11, 13-18 și 21-31.

CAPITOLUL IV

Obligațiile angajatorilor

SECȚIUNEA 1

Înlocuirea și reducerea riscurilor

Art. 11. - Dacă natura activității o permite, angajatorul trebuie să evite utilizarea unui agent biologic periculos, înlocuindu-l printr-un agent biologic care, în funcție de condițiile de utilizare și de stadiul actual al cunoștințelor, nu este periculos sau este mai puțin periculos pentru sănătatea lucrătorilor.

Art. 12. - (1) Dacă rezultatele evaluării relevă existența unui risc pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, angajatorul trebuie să ia măsurile necesare pentru ca expunerea acestora să fie evitată.

(2) Când acest lucru nu este tehnic posibil, ținând seama de activitate și de evaluarea riscurilor, angajatorul trebuie să reducă riscul de expunere profesională la un nivel

suficient de scăzut pentru a proteja adecvat sănătatea și securitatea lucrătorilor respectivi, prin aplicarea următoarelor măsuri:

a) limitarea, la un nivel cât mai scăzut posibil, a numărului de lucrători expuși sau care pot fi expuși;

b) conceperea proceselor de muncă și a măsurilor de control tehnic, astfel încât să se evite sau să se reducă la minimum diseminarea agenților biologici la locul de muncă;

c) măsuri de protecție colectivă și/sau măsuri de protecție individuală, atunci când expunerea nu poate fi evitată prin alte mijloace;

d) măsuri de igienă adecvate obiectivului de prevenire sau reducere a transferului ori diseminării accidentale a unui agent biologic în afara locului de muncă;

e) utilizarea panourilor care semnalizează pericolul biologic, conform anexei nr. 2, și a altor semne de avertizare relevante;

f) elaborarea unor planuri care să fie puse în aplicare în caz de accidente ce implică prezența agenților biologici;

g) dacă este necesar și tehnic posibil, detectarea în afara izolării fizice primare a prezenței agenților biologici utilizați în procesul de muncă;

h) utilizarea de mijloace ce permit colectarea, depozitarea și eliminarea deșeurilor în deplină securitate de către lucrători, dacă este cazul, după tratarea acestora, inclusiv utilizarea unor recipiente sigure, ușor identificabile;

i) măsuri care să permită manipularea și transportul fără risc ale agenților biologici la locul de muncă.

SECȚIUNEA a 2-a

Informațiile care trebuie furnizate autorităților competente

Art. 13. - Dacă rezultatele evaluării riscurilor profesionale relevă existența unui risc pentru securitatea sau sănătatea lucrătorilor, angajatorul trebuie să pună la dispoziția inspectorului de muncă și a medicului de medicina muncii, la cererea acestora, informații privind:

a) rezultatele evaluării riscurilor profesionale;

b) activitățile în cursul cărora lucrătorii au fost sau pot fi expuși la agenți biologici;

c) numărul de lucrători expuși;

d) numele și competența persoanei responsabile cu sănătatea și securitatea la locul de muncă;

e) măsurile de protecție și de prevenire luate, inclusiv procedeele și metodele de lucru;

f) un plan de urgență pentru protecția lucrătorilor împotriva expunerii la un agent biologic din grupa 3 sau 4, în cazul unei defectări a izolării fizice.

Art. 14. - (1) Angajatorul trebuie să informeze imediat autoritatea de sănătate publică județeană sau a municipiului București și medicul de medicina muncii cu care are relație contractuală despre orice accident sau incident care ar putea să provoace diseminarea unui agent biologic care ar putea provoca lucrătorilor o infecție și/sau o boală gravă.

(2) Lista lucrătorilor expuși la agenți biologici, menționată în art. 22 alin. (1), precum și dosarul medical al fiecărui lucrător sunt puse la dispoziția autorității de sănătate publică

judetene și/sau a municipiului București, atunci când întreprinderea își încetează activitatea, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

SECȚIUNEA a 3-a

Măsurile de igienă și protecție individuală

Art. 15. - Pentru toate activitățile în care se utilizează agenți biologici ce constituie un risc pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, angajatorul este obligat să ia următoarele măsuri:

- a) să asigure condițiile corespunzătoare ca lucrătorii să nu servească masa și să nu bea în zonele de lucru unde există riscul de contaminare cu agenți biologici;
- b) să furnizeze lucrătorilor îmbrăcăminte de protecție adecvată sau alte tipuri de îmbrăcăminte specială adecvată;
- c) să asigure lucrătorilor spații dotate cu instalații igienico-sanitare adecvate, care pot include soluții/picături pentru ochi și/sau substanțe antiseptice pentru piele;
- d) să aibă în vedere ca echipamentul individual de protecție să fie:
 1. așezat corect într-un loc stabilit separat de celelalte haine;
 2. verificat și curățat, dacă este posibil, înainte și, în orice caz, după fiecare utilizare;
 3. reparat sau schimbat înaintea unei noi utilizări, în cazul în care prezintă defecțiuni;
- e) să stabilească proceduri privind prelevarea, manipularea și tratarea eșantioanelor de origine umană sau animală.

Art. 16. - (1) Îmbrăcăminte de lucru și echipamentele de protecție, inclusiv îmbrăcăminte de protecție prevăzută la art. 15 lit. b), care pot fi contaminate de agenți biologici, trebuie să fie scoase atunci când lucrătorul părăsește zona de lucru și trebuie păstrate separat de altă îmbrăcăminte.

(2) Angajatorul trebuie să aibă grijă ca îmbrăcăminte de protecție prevăzută la alin. (1) și echipamentul de protecție să fie dezinfectate și curățate sau, la nevoie, distruse.

Art. 17. - Costurile pentru măsurile ce trebuie aplicate conform art. 16 se suportă de angajator.

SECȚIUNEA a 4-a

Informarea, pregătirea și consultarea lucrătorilor

Art. 18. - Angajatorul trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru ca lucrătorii și/sau reprezentanții acestora să primească, sub formă de informări și instrucții, o instruire suficientă și adecvată, bazată pe toate informațiile disponibile privind:

- a) eventualele riscuri pentru sănătate;
- b) măsurile care trebuie luate pentru a evita expunerea;
- c) prescripțiile aplicabile din domeniul igienei;
- d) purtarea și utilizarea echipamentelor și îmbrăcăminte de protecție;
- e) măsurile pe care lucrătorii trebuie să le ia în caz de evenimente și/sau incidente periculoase, precum și măsurile de prevenire a acestora.

Art. 19. - Instruirea lucrătorului trebuie efectuată înainte de începerea unei activități care implică contactul cu agenți biologici, adaptată la apariția unor noi riscuri sau în cazul evoluției riscurilor și repetată periodic dacă este necesar.

Art. 20. - (1) Angajatorul trebuie să asigure la locul de muncă instrucțiuni de securitate scrise și, după caz, afișe privind procedura de urmat în caz de:

- a) accident sau incident grav datorat manipulării unui agent biologic;
- b) manipularea unui agent biologic din grupa 4.

(2) Lucrătorii trebuie să semnaleze imediat superiorului lor sau persoanei responsabile cu securitatea și sănătatea la locul de muncă orice accident sau incident ce implică manipularea unui agent biologic.

(3) Angajatorul trebuie să informeze imediat lucrătorii și/sau reprezentanții lor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă despre orice accident sau incident care ar fi putut conduce la diseminarea unui agent biologic și care este susceptibil să producă la om infecții și/sau boli grave. De asemenea, trebuie să îi informeze, cât mai repede posibil, despre cauzele accidentelor sau incidentelor grave, precum și despre măsurile care au fost luate ori care trebuie luate pentru a remedia situația.

(4) Fiecare lucrător trebuie să aibă acces la informațiile conținute în lista lucrătorilor expuși la agenți biologici prevăzută la art. 22 și care îl privesc personal.

(5) Lucrătorii și/sau reprezentanții lor trebuie să aibă acces la informațiile colective anonime.

(6) Angajatorul trebuie să pună la dispoziția lucrătorilor și/sau reprezentanților lor, la cererea acestora, informațiile prevăzute la art. 13.

Art. 21. - Angajatorul trebuie să asigure consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților lor la rezolvarea tuturor problemelor legate de sănătate și securitate în muncă în cazul expunerii la agenți biologici în timpul activității, în conformitate cu prevederile secțiunii a 6-a a cap. III din [Legea nr. 319/2006](#).

SECȚIUNEA a 5-a

Lista lucrătorilor expuși și notificarea activităților care implică agenți biologici

Art. 22. - (1) Angajatorul trebuie să aibă lista lucrătorilor expuși la agenți biologici din grupele 3 și/sau 4 care indică activitatea efectuată și, atunci când este posibil, agentul biologic la care lucrătorii au fost expuși și, după caz, datele referitoare la expuneri, la accidente și incidente.

(2) Lista lucrătorilor expuși la agenți biologici din grupele 3 și/sau 4 este păstrată timp de cel puțin 10 ani de la terminarea expunerii, conform prevederilor legislației în vigoare.

(3) Lista este păstrată pe o perioadă mai îndelungată, care poate atinge 40 de ani de la ultima expunere cunoscută, în cazul expunerilor susceptibile să antreneze infecții:

a) produse de agenți biologici despre care se știe că pot provoca infecții persistente sau latente;

b) care, ținând seama de stadiul actual al cunoștințelor, nu pot fi diagnosticate înainte ca boala să se declanșeze, mulți ani mai târziu;

c) a căror perioadă de incubație prealabilă declanșării bolii este deosebit de lungă;
d) care produc boli ce pot prezenta recrudescență după un timp îndelungat, în ciuda tratamentului aplicat;

e) care pot lăsa sechele grave pe termen lung.

(4) Medicul de medicina muncii, inspectorul de muncă pe domeniul securității și sănătății în muncă, precum și orice altă persoană responsabilă cu sănătatea și securitatea la locul de muncă trebuie să aibă acces la lista prevăzută la alin. (1).

Art. 23. - (1) Angajatorul trebuie să notifice în prealabil autorității de sănătate publică județene și inspectoratului teritorial de muncă utilizarea pentru prima dată a agenților biologici din grupele 2, 3 și 4, cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea activității. Sub rezerva alin. (2), se notifică, de asemenea, în prealabil utilizarea pentru prima dată a oricărui alt agent biologic din grupa 4, precum și utilizarea oricărui alt agent biologic nou din grupa 3, care este clasificat provizoriu astfel chiar de către angajator.

(2) Laboratoarele care furnizează servicii de diagnostic pentru agenții biologici din grupa 4 trebuie doar să notifice intenția lor.

(3) De fiecare dată când procedeele și/sau procedurile suferă modificări importante din punctul de vedere al securității și sănătății la locul de muncă, trebuie efectuată o nouă notificare.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (1)-(3) va conține:

- a) denumirea și adresa întreprinderii și/sau unității;
- b) numele și competențele lucrătorului desemnat cu securitatea și sănătatea la locul de muncă;
- c) rezultatele evaluării riscurilor profesionale;
- d) specia agentului biologic;
- e) măsurile de protecție și de prevenire avute în vedere.

SECȚIUNEA a 6-a

Supravegherea medicală a lucrătorilor

Art. 24. - (1) Ministerul Sănătății Publice elaborează măsurile necesare pentru desfășurarea supravegherii medicale a lucrătorilor pentru care evaluarea prevăzută la art. 8 și 9 relevă un risc pentru sănătatea sau securitatea lor.

(2) Aceste măsuri trebuie să asigure ca fiecare lucrător să fie supravegheat medical corespunzător înainte de expunere profesională și, în continuare, periodic, făcând astfel posibilă aplicarea directă a măsurilor de medicină generală și de medicina muncii.

(3) Evaluarea riscurilor profesionale prevăzută la art. 8 și 9 trebuie să identifice lucrătorii pentru care sunt necesare măsurile de protecție speciale.

(4) Dacă este cazul, angajatorii trebuie să pună la dispoziția lucrătorilor vaccinuri eficiente, dacă aceștia nu sunt încă imunizați împotriva agentului biologic la care ei sunt sau pot fi expuși. Atunci când angajatorii pun la dispoziția lucrătorilor vaccinuri, ei trebuie să țină seama de Codul de conduită recomandat pentru vaccinare, prevăzut în anexa nr. 7.

Art. 25. - În cazul în care se confirmă că un lucrător prezintă o infecție și/sau o boală care ar fi putut rezulta din expunerea la agenți biologici, medicul de medicina muncii sau

serviciul de medicina muncii aflat într-o relație contractuală cu angajatorul trebuie să propună și celorlalți lucrători care au fost expuși în mod similar să se supună supravegherii medicale; în acest caz angajatorul efectuează o reevaluare a riscului de expunere.

Art. 26. - Toate datele obținute în cursul supravegherii medicale a fiecărui lucrător trebuie ținute și/sau consemnate într-un dosar medical individual, care va fi păstrat de către serviciul de medicina muncii cel puțin 10 ani după încetarea expunerii.

Art. 27. - În cazurile prevăzute la art. 22 alin. (3), dosarul medical individual trebuie păstrat o perioadă mai mare de 10 ani, care poate ajunge până la 40 de ani de la ultima expunere cunoscută. În cazul în care unitatea se desființează sau lucrătorul își schimbă locul de muncă, dosarul medical individual va fi preluat de autoritatea teritorială de sănătate publică pe raza căreia se află întreprinderea și/sau unitatea respectivă sau de serviciul de medicina muncii de la noul loc de muncă.

Art. 28. - Serviciul sau medicul de medicina muncii aflat într-o relație contractuală cu angajatorul trebuie:

a) să propună măsuri de protecție sau de prevenire utile individual, pentru fiecare lucrător;

b) să dea informații și sfaturi medicale lucrătorilor privind supravegherea medicală la care ei vor fi supuși după ce a încetat expunerea la agenți biologici.

Art. 29. - (1) Lucrătorii în cauză trebuie să aibă acces la rezultatele supravegherii medicale care îi privesc personal și pot solicita o reexaminare a rezultatelor acesteia.

(2) Angajatorul poate solicita o reexaminare a rezultatelor supravegherii medicale.

(3) Costul reexaminărilor rezultatelor prevăzute la alin. (1) și (2) se suportă de către solicitant.

Art. 30. - (1) Recomandările practice pentru supravegherea medicală a lucrătorilor sunt prevăzute în anexa nr. 4.

(2) Toate cazurile de boală sau de deces care au fost confirmate ca fiind cauzate de o expunere profesională la agenți biologici se declară, se înregistrează și/sau se notifică conform normelor metodologice referitoare la bolile profesionale, elaborate în aplicarea Legii nr. 319/2006.

CAPITOLUL V

Dispoziții pentru locuri de muncă în care există
un risc crescut de contaminare

SECȚIUNEA 1

Servicii medicale și veterinare, altele decât laboratoarele de diagnostic

Art. 31 - (1) Serviciile medicale și veterinare, altele decât laboratoarele de diagnostic, în vederea evaluării riscurilor profesionale, trebuie să aibă în vedere în mod deosebit:

a) incertitudinile legate de prezența agenților biologici în organismul pacienților sau al animalelor, precum și în probele sau produsele biologice care rezultă de la aceștia;

b) pericolul pe care îl constituie agenții biologici care sunt sau ar putea fi prezenți în organismul pacienților ori la animale, precum și în probele prelevate de la aceștia;

c) riscurile inerente datorate naturii activității.

(2) În serviciile medicale și veterinare angajatorii trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru a asigura protecția sanitară și securitatea lucrătorilor respectivi.

(3) Măsurile care trebuie luate în serviciile medicale și veterinare cuprind:

a) specificarea procedurilor corespunzătoare de decontaminare și de dezinfecție;

b) punerea în practică a procedurilor care permit manipularea și eliminarea fără riscuri a deșeurilor contaminate.

Art. 32. - În serviciile de izolare sau în secțiile de carantină unde se găsesc pacienți umani ori animale care sunt sau ar putea fi contaminați cu agenți biologici din grupele 3 și 4 angajatorul trebuie să aleagă măsuri de izolare dintre cele prezentate în coloana A din anexa nr. 5, în scopul reducerii la minimum a riscului de infecție.

SECȚIUNEA a 2-a

Măsuri speciale aplicabile procedurilor industriale, laboratoarelor și încăperilor pentru animale

Art. 33. - (1) În laboratoare, inclusiv în laboratoarele de diagnostic și în încăperile destinate animalelor de laborator contaminate deliberat cu agenți biologici din grupele 2, 3 și 4, care sunt sau ar putea fi purtători ai acestor agenți, angajatorul trebuie să ia următoarele măsuri speciale:

a) în laboratoarele care efectuează activități ce implică manipularea agenților biologici din grupele 2, 3 și 4 în scopuri de cercetare, de dezvoltare, învățământ, diagnostic, trebuie să stabilească măsuri de izolare conform anexei nr. 5, în scopul reducerii la minimum a riscurilor de infecție;

b) în urma evaluării riscurilor profesionale, după fixarea nivelului de izolare fizică necesară pentru agenții biologici, în funcție de gradul de risc pe care aceștia îl prezintă, stabilește măsurile necesare conform anexei nr. 5, iar activitățile care implică manipularea unui agent biologic trebuie efectuate:

1. numai în zonele de lucru corespunzătoare cel puțin nivelului de izolare nr. 2, pentru un agent biologic din grupa 2;

2. numai în zonele de lucru corespunzătoare cel puțin nivelului de izolare nr. 3, pentru un agent biologic din grupa 3;

3. numai în zonele de lucru corespunzătoare cel puțin nivelului de izolare nr. 4, pentru un agent biologic din grupa 4;

c) în laboratoarele în care se manipulează materiale despre care există incertitudini legate de absența agenților biologici patogeni pentru om, dar care nu au ca obiect de activitate lucrul cu agenții biologici ca atare, și anume cultivarea sau concentrarea acestora, trebuie să se adopte cel puțin nivelul de izolare nr. 2. Nivelurile de izolare nr. 3 sau 4 trebuie utilizate, dacă este cazul, când se știe sau se presupune că ele sunt necesare, în afara situațiilor în care recomandările formulate de autoritatea de sănătate publică și/sau inspectoratul teritorial de muncă indică, pentru anumite cazuri, un nivel de izolare mai scăzut.

(2) Angajatorii trebuie să ia următoarele măsuri speciale privind procedeele industriale care utilizează agenți biologici din grupele 2, 3 și 4:

a) principiile de izolare expuse în alin. (1) lit. b) trebuie să se aplice, de asemenea, procedeele industriale pe baza măsurilor practice prevăzute în anexa nr. 6;

b) în funcție de evaluarea riscului legat de utilizarea agenților biologici din grupele 2, 3 și 4, autoritatea de sănătate publică județeană și/sau inspectoratul teritorial de muncă pot să decidă măsuri corespunzătoare care trebuie să fie luate la folosirea industrială a agenților biologici.

Art. 34. - Toate activitățile menționate la art. 33, la care nu a fost posibil să se facă o evaluare concludentă a unui agent biologic, dar se presupune că utilizarea acestuia ar putea să reprezinte un risc grav pentru sănătatea lucrătorilor, trebuie să se desfășoare doar în spații de lucru în care nivelul de izolare corespunde cel puțin nivelului nr. 3.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 35. - Studiile efectuate de instituțiile cu atribuții în domeniu, pe baza informațiilor prevăzute în art. 30 alin. (2), vor fi transmise Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei pentru a fi puse la dispoziția Comisiei Europene.

Art. 36. - (1) Anexele nr. 1-7 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Adaptările de natură strict tehnică ale anexelor la prezenta hotărâre se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului sănătății publice.

Art. 37. - Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 octombrie 2006.

*

Prezenta hotărâre transpune prevederile Directivei 2000/54/CE privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea lor la agenți biologici în muncă (a șaptea directivă specifică în sensul art. 16 paragraful 1 din Directiva 89/391/CEE), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 262 din 17 octombrie 2000.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

LISTA INDICATIVĂ
a tipurilor de activități profesionale

1. Activități în instalațiile de producție alimentară
2. Activități în agricultură
3. Activități profesionale în care există contact cu animale și/sau produse de origine animală
4. Activități în serviciile de sănătate, inclusiv în unitățile de izolare și examinare post-mortem
5. Activități în laboratoare clinice, veterinare și de diagnostic, excluzând laboratoarele microbiologice de diagnostic
6. Activități în instalațiile de eliminare a deșeurilor
7. Activități în instalațiile de epurare a apelor uzate.

CLASIFICAREA AGENȚILOR BIOLOGICI

Notă introductivă

1. Conform domeniului de aplicare a prezentei hotărâri, sunt incluși în clasificare numai agenții despre care este cunoscut că pot infesta ființele umane.

Dacă este cazul, se adaugă indicații asupra riscului toxic și alergic potențial al agenților.

Nu au fost luați în considerare agenții patogeni pentru animale și plante cunoscuți ca neavând efect asupra omului.

La stabilirea prezentei liste de agenți biologici clasificați nu au fost luate în considerare microorganismele modificate genetic.

2. Clasificarea agenților biologici se bazează pe efectele acestor agenți asupra lucrătorilor sănătoși.

Efectele particulare asupra lucrătorilor a căror sensibilitate ar putea fi modificată pentru unul sau mai multe motive, cum ar fi patologia preexistentă, administrarea de medicamente, imunitate deficitară, sarcină sau alăptare, nu sunt luate în considerare în mod specific.

Riscul suplimentar la care sunt expuși acești lucrători trebuie să fie considerat ca parte a evaluării riscului prevăzută de prezenta hotărâre.

Orice măsură de precauție tehnică, luată în cadrul anumitor procese industriale, anumitor lucrări de laborator sau al anumitor activități cu animale care implică sau ar putea să implice o expunere a lucrătorilor la agenți biologici din grupa 3 sau 4, trebuie să fie conformă cu art. 33 din hotărâre.

3. Agenții biologici care n-au fost clasificați în grupele 2-4 din listă nu se clasifică în mod implicit în grupa 1.

În cazul agenților care cuprind mai multe specii al căror efect patogen asupra omului este cunoscut, lista include speciile cel mai frecvent implicate în boli și o referire de ordin mai general arată că alte specii aparținând aceluiași gen pot afecta sănătatea.

Atunci când în clasificarea agenților biologici se menționează un gen în totalitate, este implicit că speciile și tulpinile (sușele) definite ca nepatogene sunt excluse din clasificare.

4. Atunci când o tulpină (sușă) este atenuată sau când și-a pierdut genele de virulență, izolarea cerută prin clasificarea sușii sale parentale nu trebuie să fie aplicată în mod necesar, sub rezerva unei evaluări corespunzătoare a riscului potențial al acesteia la locul de muncă; de exemplu, când o astfel de sușă trebuie utilizată ca produs sau component al unui produs de destinație profilactică ori terapeutică.

5. Nomenclatorul agenților care servește la stabilirea prezentei clasificări reflectă și respectă ultimele consensuri internaționale privind taxonomia și nomenclatura agenților în vigoare în momentul elaborării sale.

6. Lista*) agenților biologici clasificați reflectă stadiul cunoștințelor în momentul conceperii sale. Ea va fi reactualizată imediat ce nu mai reflectă ultimul stadiu al cunoștințelor.

7. Toate virusurile care au fost deja izolate la om și care nu au fost evaluate și clasificate în această anexă trebuie să fie clasificate cel puțin în grupa 2, cu excepția situațiilor în care există dovada că aceste virusuri nu sunt susceptibile să provoace o boală la om.

8. Anumiți agenți biologici clasificați în grupa 3 și marcați în lista alăturată prin (***) pot prezenta un risc de infecție limitat pentru lucrători, deoarece acești agenți nu sunt în mod normal infecțioși pe cale aerogenă.

Se vor evalua măsurile de izolare care urmează să fie aplicate față de acești agenți biologici, luându-se în considerare natura activităților specifice în discuție și cantitatea agentului biologic respectiv, în scopul de a determina dacă în anumite circumstanțe se poate renunța la unele dintre aceste măsuri.

9. Cerințele privind izolarea, care decurg din clasificarea paraziților, se aplică numai la diferite stadii ale ciclului de viață al parazitului care sunt susceptibile de a fi infecțioase pentru om la locul de muncă.

10. Lista conține indicații separate pentru agenții biologici care sunt susceptibili să provoace reacții alergice sau toxice, atunci când este disponibil un vaccin eficace sau când este oportun să se păstreze mai mult de 10 ani lista lucrătorilor care sunt expuși.

Aceste indicații sunt arătate prin următoarele litere:

- A: Posibile reacții alergice
- D: Lista lucrătorilor expuși acestui agent biologic trebuie să fie păstrată mai mult de 10 ani după încetarea ultimei lor expuneri cunoscute
- T: Producere de toxine
- V: Vaccin eficace disponibil.

*) Lista este reprodusă în facsimil.

Vaccinările preventive trebuie să fie efectuate ținându-se seama de Codul de conduită recomandat pentru vaccinare, prevăzut în anexa nr. 7 la hotărâre.

ANEXA Nr. 4

COD DE CONDUITĂ
recomandat pentru vaccinare

1. Dacă evaluarea relevă existența unui risc pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, cauzat de expunerea la agenți biologici contra cărora există vaccinuri eficiente, angajatorul trebuie să le asigure vaccinarea.
2. Vaccinarea trebuie să fie efectuată în conformitate cu reglementările Ministerului Sănătății Publice. Lucrătorii trebuie să fie informați despre avantajele și inconveniente ale vaccinării, cât și ale absenței acesteia.
3. Vaccinarea nu trebuie să implice costuri financiare pentru lucrători.
4. Poate fi întocmit un certificat de vaccinare care trebuie să fie eliberat lucrătorului respectiv și, la cerere, autorității de sănătate publică județene sau a municipiului București.